

Fot. — CAH

O środkach zmierzających do dalszego rozwoju rolnictwa w ZSRR

(Ciąg dalszy ze str. 3)

niactwa i Skupu ZSRR, terenowe organy radzieckie i organy gospodarki rolnej, by podjęły kroki w celu przezwyciężenia nienadającej produkcji roślin kaszowych, a zwłaszcza gryki i prosa, oraz w celu zwiększenia produkcji ryżu, roślin strączkowych, kukurydzy, bawełny, buraków cukrowych, słonecznika, lnu i konopi.

Plenum uważa również za konieczne podjęcie nieodwrotnych kroków w kierunku rozszerzenia ze wszelkich planacji drzew i krzewów owocowych, osiągnięcia bezwzględnej wykonania w roku 1953 planu założenia nowych sadów, winnic i jagodników w celu zapewnienia w latach 1954-1955 radykalnego zwiększenia obszarów sadów i plantacji krzewów owocowych.

Plenum postanawia zobowiązać Ministerstwo Przemysłu Chemicznego i Ministerstwo Przemysłu Metalurgicznego do zwiększenia w latach 1954-1963 mocy produkcyjnej w dziedzinie nawozów sztucznych (w przeliczeniu na jednostki umowne) w przybliżeniu do 16,5 - 17,5 miliona ton w roku 1959 i do 28 - 30 milionów ton w roku 1964, zapewnić począwszy od roku 1954 znaczne zwiększenie dla celów rolniczych produkcji wapna w przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu miejscowego i przemysłu spożywczego, przeprowadzając jednocześnie rewizję cen sprzedaży wapna w kierunku ich obniżenia.

Zwiększyć w ciągu dwu - trzech lat produkcję środków chemicznych, zwłaszcza DDT, heksachloryny i granozyyny dwukrotnie w porównaniu z planem na rok 1953, zorganizować w najbliższych latach produkcję preparatów zawierających fosfor organiczny w celu pełnego zaspokojenia potrzeb rolnictwa na środki chemiczne do walki ze szkodnikami i chorobami roślin. Zwiększyć produkcję i zaopatrzyć w ciągu najbliższych dwóch lat rolnictwo w wysoko wydajne maszyny i aparaturę do walki ze szkodnikami i chorobami roślin uprawnych w kolchozach, sowchozach oraz w przyzgodowych gospodarstwach kolchoźników, robotników i urzędników.

Zwiększyć w ciągu dwu - trzech lat produkcję środków chemicznych, zwłaszcza DDT, heksachloryny i granozyyny dwukrotnie w porównaniu z planem na rok 1953, zorganizować w najbliższych latach produkcję preparatów zawierających fosfor organiczny w celu pełnego zaspokojenia potrzeb rolnictwa na środki chemiczne do walki ze szkodnikami i chorobami roślin. Zwiększyć produkcję i zaopatrzyć w ciągu najbliższych dwóch lat rolnictwo w wysoko wydajne maszyny i aparaturę do walki ze szkodnikami i chorobami roślin uprawnych w kolchozach, sowchozach oraz w przyzgodowych gospodarstwach kolchoźników, robotników i urzędników.

V.

O dalszym polepszeniu pracy ośrodków maszynowo-tractorowych oraz o zwiększeniu ich roli w rozwoju produkcji kolchozowej

Ośrodki maszynowo-tractorowe stanowią przemysłową bazę materialno-techniczną ustroju kolchozowego i są w obecnej chwili decydującą siłą w rozwoju produkcji kolchozowej oraz bardzo ważnymi punktami oparcia w kierowaniu kolchozami ze strony państwa socjalistycznego. W ciągu ostatnich lat osiągnięto w kraju znaczne sukcesy w dziedzinie mechanizacji rolnictwa. Ośrodki maszynowo-tractorowe otrzymały dużą ilość nowego nowoczesnego sprzętu technicznego, co umożliwiło mechanizację wielu robót pracochłonnych, uczynienie pracy kolchoźników lżejszą i znaczne zwiększenie jej wydajności.

Ośrodki maszynowo-tractorowe ze swym wysokim poziomem wyposażenia technicznego spełniają organizującą rolę i są wielkimi przedsiębiorstwami państwowymi, które wykonują około 1/4 wszystkich prac rolnych w kolchozach. Dlatego też dalszy radykalny wzrost wszystkich działów produkcji kolchozowej zależy przede wszystkim od ośrodków maszynowo-tractorowych.

Plenum KC KPZR stwierdza równocześnie, że w działalności ośrodków maszynowo-tractorowych istnieją poważne niedociągnięcia.

W celu dalszego polepszenia pracy MTS i podniesienia ich roli w mechanizacji wszystkich działów produkcji kolchozowej Plenum KC KPZR postanawia:

Ustalić, że podstawowym zadaniem ośrodków maszynowo-tractorowych jest wszechstronne podnoszenie wydajności wszystkich rolni uprawnych w kolchozach, zapewnienie wzrostu pogłowia zwierząt gospodarskich, stanowiących własność kolchozu przy jednoczesnym zwiększeniu ich produktywności oraz zwiększenie globalnej i towarowej produkcji roślinnej i zwierzęcej w obsługiwanych kolchozach. MTS powinny doprowadzić do końca mechanizację prac w polu, szeroko rozwijać mechanizację pracochłonnych procesów w hodowli, w produkcji ziemniaków i warzyw, upowszechniać w produkcji kolchozowej osiągnięcia nauki i produkcyjne praktyki, zapewnić dalsze organizacyjne i gospodarcze wzmocnienie kolchozów, i na tej bazie podnieść dobrobyt materialnego kolchoźników.

Uważać za jedno z najważniejszych zadań organów partyjnych, radzieckich i gospodarki rolnej stworzenie w MTS stałych wykwalifikowanych kadr mechanizatorów zdolnych do najbardziej pełnego i wydajnego wykorzystania techniki i tym samym do zapewnienia dalszego pełnego rozwoju wszystkich działów produkcji kolchozowej.

W celu polepszenia szkolenia wykwalifikowanych kadr mechanizatorskich należy uważać za konieczne przejście do systemu szkolenia kadr mechanizatorskich stosowanego w przemysłowych szkołach w przemyśle, w związku z czym należy zreorganizować istniejące szkoły mechanizacji na szkoły mechanizacji rolnictwa.

Zorganizować 250 średnich i przyfabrycznych szkół mechanizacji rolnictwa na bazie szkół rzemieślniczych i szkół przyfabrycznych podlegających Ministerstwu Kultury ZSRR oraz uruchomić w latach 1954-1957 co najmniej 300 nowych szkół mechanizacji rolnictwa na 240-270 uczniów każda, jak również wybudować dla już istniejących szkół mechanizacji rolnictwa 200 gmachów szkolnych, 315 gmachów dla zajęć praktycznych i 600 burs.

W celu dalszego wyposażenia ośrodków maszynowo-tractorowych oraz sowchozów w nowe traktory, maszyny rolnicze i urządzenia, uwzględnić w planach gospodarki narodowej dostarczenie rolnictwu w okresie od 1954 r. do 1. maja 1957 r. co najmniej 500 tysięcy traktorów zwykłych (w przeliczeniu na traktory 15 KM) i 250 tysięcy traktorów do upraw międzyrzędowych, jak również niezbędną ilość

maszyn rolniczych, samochodów, warsztatów obłądowych, cystern dla produktów naftowych i innych urządzeń.

Zobowiązać Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR oraz jego organy terenowe, obwodowe i krajowe komitety wykonawcze oraz Rady Ministrów republik aby:

a) zapewniły w 1953 r. zakończenie budowy i oddanie do użytku 673 warsztaty, 1130 szop i szop otwartych, 81,200 m² powierzchni mieszkalnej, przewidzianych planem narodowo-gospodarczym i rozpoczęły dodatkowo budowę 500 nowych warsztatów;

b) zapewniły budowę i oddanie do użytku w 1951 - 1956 r. w ośrodkach maszynowo-tractorowych 4,200 warsztatów remontowych, 8,400 garaży dla traktorów, 8,400 szop dla kombajnów, 15,000 szop otwartych i 15,000 otwartych nawierzchni betonowych dla maszyn rolniczych, 2,800 stacji paliw, 3,600 garaży samochodowych i 3,600 magazynów części zapasowych;

c) zbudowały w latach 1954-1956 9 zakładów remontowych i 6 międzyrejonowych warsztatów dla remontu kapitalnego, zakończyły rozpoczętą budowę i uruchomiły w 1954-1955 r. 36 zakładów remontowych i 15 międzyrejonowych warsztatów dla remontu kapitalnego;

d) dokonały w latach 1954-1955 rozszerzenia i rekonstrukcji 41 zakładów remontowych i 125 międzyrejonowych warsztatów dla remontu kapitalnego.

W celu stworzenia należytych warunków bytowych dla robotników, personelu inżynieryjno-technicznego i pracowników biurowych MTS, należy uznać za konieczne:

a) zbudowanie i oddanie do użytku w latach 1954 - 1956 10,800 domów mieszkalnych i 3,000 burs;

b) dla zapewnienia szerokiego rozwoju indywidualnego budownictwa mieszkaniowego w MTS - przyznać na ten cel w latach 1954-1956 kredyty w wysokości po 450 milionów rubli rocznie i udzielać je robotnikom, personelowi inżynieryjno-technicznemu i urzędnikom MTS w postaci pożyczek do 12 tys. rubli z terminem 10-letnim z tym, że spłata obowiązywać będzie od trzeciego roku po udzieleniu kredytu.

Zobowiązać Ministerstwo Budowy Maszyn, Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciekich do znacznego zwiększenia produkcji, polepszenia jakości i obniżenia kosztów własnych produkcji części zamiennych do ciągników i maszyn rolniczych, aby zlikwidować brak tych części.

W dziedzinie dalszego umocnienia materialno - technicznej bazy rolnictwa, doniosłe znaczenie ma elektryfikacja ośrodków maszynowo-tractorowych, kolchozów i sowchozów. Rozszerzenie prac w zakresie elektryfikacji rolnictwa powinno nastąpić dzięki lepszemu wykorzystaniu energii elektrycznej istniejących elektrowni wycieków, dzięki przyłączeniu ośrodków maszynowo - tractorowych, kolchozów i sowchozów do przemyślowych systemów energetycznych, jak też w drodze budowania nowych elektrowni wycieków, instalacji wykorzystujących energię wiatru, włączając ministerstwa i resorty budowlane i przemysłowe do budownictwa elektrowni i sieci.

Zobowiązać Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR oraz Ministerstwo Sowchozów ZSRR, by zwróciły szczególną uwagę na kwestię lepszego wykorzystania maszyn i traktorów, lepszej ich konserwacji, zwiększenia wydajności maszyn i traktorów przez okresowe rewidowanie - norm wydajności z tym, by organizacja pracy w rolnictwie odpowiadała wyższej technice produkcji i zachęcała pracowników do podnoszenia wydajności pracy na maszynach i traktorach.

VI.

O polepszeniu kierowania rolnictwem

Plenum KC KPZR uważa, że wykonanie nowych, wielkich i skomplikowanych zadań w zakresie rolnictwa wymaga zdecydowanego polepszenia kierowania kolchozami, ośrodkami maszynowo-tractorowymi i sowchozami ze strony Ministerstwa Rolnictwa i Skupu ZSRR, Ministerstwa Sowchozów ZSRR, terenowych organów partyjnych, radzieckich i gospodarki rolnej.

W celu pomyślniej realizacji tych zadań należy koniecznie podnieść poziom pracy politycznej i organizacyjnej na wsi, mobilizować twórczą aktywność komunistów, komсомолców, wszystkich kolchoźników, pracowników ośrodków maszynowo-tractorowych i sowchozów, uruchomić wszystkie siły i środki socjalistycznego rolnictwa, zwiększyć odpowiedzialność kadr za sytuację w każdym kolchozie, MTS, sowchozie, w każdym rejonie.

Plenum postanawia:

Zobowiązać Komitet Centralny Komunistycznych Partii republik związkowych, krajowe komitety wykonawcze i obwodowe komitety wykonawcze, by wytypowały i skierowały w 1953 roku z przemysłu i innych dziedzin gospodarki narodowej inżynierów, mechaników do pracy w ośrodkach maszynowo-tractorowych oraz w stacjach wyspecjalizowanych w charakterze dyrektorów, głównych inżynierów i kierowników warsztatów remontowych, mając na uwadze, że w każdym ośrodku maszynowo-tractorowym stanowiska te obsadzane były z reguły przez specjalistów z wyższym wykształceniem.

Dyrektorów ośrodków maszynowo-tractorowych, którzy nie mają specjalnego wykształcenia, lecz dobrze opanowali swoją dziedzinę w praktyce i umiejętnie kierują ośrodkami maszynowo-tractorowymi, należy pozostawiać na ich stanowiskach i pomóc im w podniesieniu swych kwalifikacji.

Zobowiązać Ministerstwo Kultury ZSRR, by skierowało w latach 1954-1955 do Ministerstwa Rolnictwa i Skupu ZSRR na pracę w ośrodkach maszynowo-tractorowych 6,500 inżynierów-mechaników, w tej liczbie w 1954 roku 2,500 inżynierów z kontyngentu młodych specjalistów, którzy ukończyli instytuty mechanizacji rolnictwa i inne wyższe uczelnie techniczne.

W celu wzmocnienia agronomicznej i zootechnicznej pomocy dla kolchozów, uznać za rzecz konieczną, by ośrodki maszynowo-tractorowe miały zamiast agronomów i zootechników rejonowych - agronomów i zootechników do stałej pracy w kolchozach, z tym, by każdy kolchoz był stale obsługiwany przez jednego - dwóch specjalistów rolnych, będących na etacie ośrodków maszynowo-tractorowych.

Zobowiązać Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR, Rady Ministrów republik, krajowe komitety wykonawcze

skoncentrować działalność Ministerstwa Rolnictwa i Skupu ZSRR na następujących zagadnieniach: planowania rozwoju podstawowych działów rolnictwa i kontroli wykonania państwowego planu w zakresie rolnictwa; wzmocnienia propagandy wiedzy rolniczej i usprawnienia kierownictwa instytucjami naukowymi w dziedzinie rolnictwa, jak również zastosowania w produkcji osiągnięć nauki i produkcyjnych doświadczeń, kierowania ośrodkami maszynowo-tractorowymi i sprawą dalszego rozwoju mechanizacji produkcji rolniczej; materialno-technicznego wyposażenia i finansowania rolnictwa; kierowania skupem produktów rolnych, doboru, zastawienia i szkolenia kadr oraz kontroli przestrzegania statutu zrzeszenia rolniczego.

Zobowiązać Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR, Ministerstwo Sowchozów ZSRR, KC Komunistycznych Partii republik związkowych, komitety krajowe i komitety obwodowe KPZR, Rady Ministrów republik, krajowe i obwodowe komitety wykonawcze, by:

położyły kres niedocenianiu sprawy propagandy wiedzy rolniczej i wprowadziły do produkcji osiągnięcia nauki i produkcyjne doświadczenia oraz zapewniły, by stosowanie na szeroką skalę produkcyjnych doświadczeń stało się nieodłącznym elementem kierowania rolnictwem;

polepszyły poważnie pracę trzyletnich kursów agrotechnicznych i zootechnicznych, likwidując formalizm w nauczaniu kolchoźników i robotników sowchozów, wyszczepiały słuchaczom kursów przyzwyczajenie do stosowania produkcyjnych metod pracy w tym celu, by zapewnić polepszenie działalności produkcyjnej kolchozów i sowchozów;

przewodziły systematycznie seminaria fachowców rolnych, kierowników brygad traktorowych i polowych, pracowników rolnictwa i hodowli w zakresie studiowania nowych postępów w agrotechnice i zootechnice i zootechnicznych sposobów i metod kierowania wielkimi gospodarstwami.

Zobowiązać Ministerstwo Kultury ZSRR, Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR, Ministerstwo Sowchozów ZSRR, terenowe organy partyjne i radzieckie, by podniosły poziom masowych wydawnictw literatury z zakresu osiągnięć nauki rolniczej i produkcyjnej praktyki, podreżników i pomocy naukowych dla szkół i kursów rolniczych oraz by zorganizowały wydawnictwa barwnych plakatów, specjalnych ulotek o osiągnięciach produkcyjnych kolchozów, sowchozów, ośrodków maszynowo-tractorowych oraz nowatorów rolnictwa.

Zobowiązać Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR, Ministerstwo Sowchozów ZSRR i Wszelchwiązkowe Towarzystwo Popularyzacji Wiedzy Politycznej i Naukowej do znacznego polepszenia propagandy w formie odczytów na temat rolnictwa w kolchozach, sowchozach i ośrodkach maszynowo-tractorowych; wciągnąć do tej pracy uczonych, specjalistów i produkcyjnych rolników.

Zobowiązać Ministerstwo Kultury ZSRR: do zorganizowania produkcji niezbędnej ilości stojących na wysokim poziomie, przede wszystkim kolorowych, szkolnych i naukowo-popularnych filmów rolniczych we-

dlug planów i zamówień Ministerstwa Rolnictwa i Skupu ZSRR i Ministerstwa Sowchozów ZSRR; do podjęcia nieodwrotnych kroków dla zorganizowania bezpośrednio w kolchozach, ośrodkach maszynowo-tractorowych i sowchozach masowych pokazów filmów szkoleniowych i naukowo-popularnych;

do znacznego podniesienia poziomu propagandy przez radio osiągnięć nauki i produkcyjnych doświadczenia w rolnictwie.

Zobowiązać Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR, Ministerstwo Sowchozów ZSRR i Ministerstwo Kultury ZSRR, by zorganizowały nagrywanie na taśmę wypowiedzi produkcyjnych rolników, uczonych i specjalistów, wykorzystując w szerokim zakresie magnetofony dla odtwarzania w kolchozach, sowchozach, ośrodkach maszynowo-tractorowych i w kolchozach zdobywania wiedzy agrotechnicznej i zootechnicznej nagranych odczytów i pogadek.

Dla szerokiej propagandy osiągnięć rolnictwa socjalistycznego utworzyć w roku 1954 w Moskwie stałą Wszelchwiązkową Wystawę Rolniczą; rozwinąć współzawodnictwo wśród kolchoźników, kolchoźniczek, wszystkich pracowników rolnictwa, między kolchozami, ośrodkami maszynowo-tractorowymi i sowchozami, rejonami, obwodami, stacjami doświadczalnymi i instytutami naukowo - badawczymi - o prawo wzięcia udziału w Wszelchwiązkowej Wystawie Rolniczej. Stosować również w praktyce coroczne organizowanie wystaw rolniczych w rejonach, obwodach, krajach i republikach.

Skierować siły uczonych do pracy nad dalszym rozwojem nauki rolniczej, by uzbudziła ona kadry pracowników rolnictwa w nową wiedzę i metody podnoszenia wydajności pracy i zwiększenia wydajności produkcji rolniczej.

We wszystkich rejonach ZSRR istnieje już obecnie znaczna ilość mocnych, pod względem ekonomicznym, kolchozów, które uzyskują wielkie dochody w pieniądzu i naturze, pomyślnie wykonują obowiązkowe dostawy dla państwa i rokrocznie zapewniają wydawanie kolchoźnikom na dniówki obrachunkowe dużej ilości produktów i pieniędzy. Realizacja szeregu opracowanych przez partię i rząd ważnych zarządzeń w dziedzinie rozwoju rolnictwa zapewni dalszy, znaczny wzrost dochodów pieniężnych kolchozów. W tych warunkach kolchozy w miarę rozwoju ich gospodarki społecznej mają pełną możliwość wykorzystania części swych dochodów na budowę przedszkoli, żłobków i izb porodowych w celu zapewnienia kolchoźnikom lepszych warunków pracy przy produkcji kolchozowej i umożliwienia im brania bardziej aktywnego udziału w życiu społecznym. Moce pod względem ekonomicznym kolchozy mają możność i powinność przeznaczyć nieodwrotne środki również na budowę klubów i innych placówek kulturalno-oświatowych.

Należy również polecić kolchozom, by udzieliły pomocy kolchoźnikom w przeprowadzaniu remontów i budowie domów i pomieszczeń gospodarskich, przy nabywaniu sadzonek, drzew owocowych dla zasadzenia przy zagrodach, w dostawie owsu i w zaspokojeniu innych osobistych potrzeb kolchoźników.

VII.

O pracy partyjno-politycznej na wsi

Błędem byłoby sądzić, że dalsze podniesienie poziomu rolnictwa będzie procesem samorutynowym. Warunki materialne i możliwości, które się stwarza dla dalszego postępu rolnictwa nie dadzą same przez się należytego efektu bez polepszenia działalności organizacji partyjnych. Aby wykorzystać te możliwości i te warunki, organizacje partyjne powinny stanąć na czele szerokiego mas kolchoźników, robotników, ośrodków maszynowo-tractorowych oraz sowchozów i doprowadzić je do walki o potężny rozwój rolnictwa.

Tak więc, pomyślnie rozwiązanie zadań w zakresie dalszego rozwoju rolnictwa wymaga wielkiego wzmocnienia organizacyjnej i politycznej pracy organizacji partyjnych wśród mas.

Plenum KC KPZR podkreśla, że działalność organizacji partyjnych na wsi wykazuje poważne braki. W wielu kolchozach praca masowo-polityczna przebiega na niskim poziomie, nie poświęca się niezbędnej uwagi sprawie politycznego wychowania mas pracujących. W wielu kolchozach, ośrodkach maszynowo-tractorowych i sowchozach nie zorganizowana jest obsługa w zakresie potrzeb kulturalnych i bytowych.

Treść i metody pracy rejonowych organów partyjnych i radzieckich częstokroć nie odpowiadają wymogom polepszenia kierownictwa kolchozów, MTS i sowchozów. Mimo iż w terenowych organach partyjnych i radzieckich jest wielka liczba pracowników, nie ustalono należytej odpowiedzialności kierowniczych pracowników rejonów za stan rzeczy w kolchozach i MTS. Kierowanie kolchozami, MTS i sowchozami odbywa się głównie poprzez wysyłanie w teren, w okresie akcji rolnych, pełnomocników, nie znających się często na gospodarce rolnej, co zmniejsza odpowiedzialność kierowników gospodarki za powierzoną im sprawę.

Rejonowe komitety partii poświęcają mało uwagi pracy organizacji partyjnych w kolchozach, MTS i sowchozach, pozostawiając je w wielu wypadkach samym sobie, nie traktując ich jako swego oparcia w kierowaniu rolnictwem, wskutek czego wiele organizacji partyjnych nie wywiera niezbędnego wpływu na bieg spraw w kolchozach, sowchozach i MTS, ich organizację aktywną kolchozową oraz pracowników MTS i sowchozów.

W walce o rozwój rolnictwa terenowe organy partyjne nie doceniają i w niedostatecznym stopniu korzystają z tak ogromnej siły, jaką jest Komсомол na wsi. Organizacje komсомольskie i młodzież wiejska słabo są wciągane do rozwiązywania zadań w zakresie podniesienia kultury uprawy ziemi i hodowli zespolewej.

Plenum KC KPZR uważa, że braki i błędy w kierowaniu rolnictwem tłumaczą się w znacznym stopniu tym, że wiele komitetów obwodowych, komitetów krajowych i KC Komunistycznych Partii republik związkowych kierują rejonami w sposób niezadowolający, że znają stan rzeczy w terenie, nie udzielają skutecznej pomocy rejonom i kolchozom pozostającymi w tyle, usunęły się od kierowania ośrodkami maszynowo-tractorowymi i przerzuciły całą odpowiedzialność za działalność MTS na organizacje rejonowe.

Plenum postanawia:

Zobowiązać komitety obwodowe, komitety krajowe i KC Komunistycznych Partii republik związkowych, by znacząco wzmocniły kierowanie pracą masowo-polityczną na wsi, by zapewniły wyjaśnienie niniejszego postanowienia wszystkim kolchoźnikom, robotnikom MTS i sowchozów. Rozwinąć szeroko zakrojone współzawodnictwo socjalistyczne o rozwiązanie zadań dalszego rozwoju wszystkich działów socjalistycznego rolnictwa, umocnienia i wszechstronnego

rozwoju społecznej gospodarki kolchozów, zwiększenia produkcji globalnej i towarowej, terminowego wykonania państwowych planów dostaw produktów rolnych, podniesienia dochodów kolchozów w pieniądzu i naturze oraz polepszenia dobrobytu kolchoźników. W całej swej pracy organizacje partyjne powinny opierać się na produkcyjnych ludźlach kolchozów, MTS i sowchozów, na mistrzach wysokich urodzajów i hodowli, których szeregi będą rosły i zwiększały się z każdym dniem.

Zobowiązać dzienniki centralne i terenowe, by szeroko oświećły przebieg współzawodnictwa socjalistycznego, doświadczenia produkcyjnych odcinków budownictwa kolchozowego oraz praktykę pracy organów partyjnych i radzieckich w zakresie kierowania rolnictwem.

Uważać za jedno z najważniejszych zadań KC Komunistycznych Partii republik związkowych, komitetów krajowych, obwodowych i rejonowych sprawę umocnienia partyjnych organizacji kolchozów, MTS i sowchozów, zwiększenie ich roli w dziele dalszego rozwoju rolnictwa. Zapewnić właściwe zastawienie komunistów i komсомольców na decydujących odcinkach produkcji; wzmocnić skład osobowy sekretarzy partyjnych organizacji kolchozów, MTS i sowchozów, kierując tam wyrobionych i doświadczonych pracowników partyjnych.

Zobowiązać komitety obwodowe, krajowe, KC Komunistycznych Partii republik związkowych i KC WŁKZM do zwiększenia roli organizacji komсомольskich w walce o dalszy rozwój rolnictwa, zapewnić wciągnięcie młodzieży wiejskiej do współzawodnictwa socjalistycznego, rozwijać wszelkimi sposobami i popierać inicjatywę oraz cenne poczynania młodzieży.

Organizacje komсомольskie powinny występować jako inicjatorzy współzawodnictwa socjalistycznego, upowszechnienia w produkcji produkcyjnych metod pracy, najnowszymi osiągnięciami rolniczej nauki i praktyki, wykazywać więcej inicjatyw w stawianiu przed organizacjami partyjnymi zagadnień, związanych ze sprawą usunięcia niedociągnięć w pracy kolchozów, MTS i sowchozów.

Stwierdzając wielką rolę kobiet w produkcji kolchozowej i sowchozowej, zobowiązać komitety rejonowe, obwodowe, krajowe, KC Komunistycznych Partii republik związkowych do wzmocnienia masowo-politycznej i kulturalno-oświatowej pracy wśród kolchoźniczek, pracownic MTS i sowchozów, do szerszego wciągnięcia kobiet do budownictwa kolchozowego i aktywnej walki o zwiększenie urodzajów oraz rozwój hodowli.

Organizacje partyjne powinny uwzględnić, że w miarę rozwoju rolnictwa socjalistycznego wzrastają potrzeby kulturalne kolchoźników i pracowników MTS i sowchozów, co wymaga wzmocnienia troski o zaspokajanie potrzeb kulturalno-bytowych ludności wiejskiej. Niezbędne jest podniesienie poziomu pracy kulturalno-oświatowych instytucji na wsi, ożywienie działalności klubów i bibliotek, regularne wyświetlanie filmów, wzmocnienie radiofonizacji wsi i podniesienie poziomu audycji radiowych. Organizacje partyjne winny wziąć pod nieślabnącą kontrolę pracę instytucji kulturalnych i dziecięcych na wsi, jak również regularny handel wszystkim niezbędnymi artykułami masowego spożycia.

Plenum KC KPZR uważa, że nieustanna troska o podniesienie poziomu bytu materialnego i kulturalnego ludzi pracy wsi kolchozowej jest jednym z najważniejszych obowiązków wszystkich organizacji partyjnych i radzieckich.

Plenum KC KPZR wyraża niezlomne przekonanie, że pod kierownictwem Partii Komunistycznej klasa robotnicza, chłopstwo kolchozowe, nasza inteligencja, wszyscy ludzie radzieccy rozwiążą to zadanie w jak najkrótszych terminach.

Kraj Rad zdecydowanie krocy naprzód drogą do komunizmu. Jedną z najważniejszych części składowych programu budownictwa komunistycznego jest praktyczne rozwiązanie zadania stworzenia w naszym kraju na bazie potężnego wzrostu przemysłu socjalistycznego, jako głównej siły w gospodarce narodowej - obfitości artykułów rolnych. W obecnych warunkach zadanie to stało się przed nami jako zadanie pałace, ogólnonarodowe. Pomyślnie rozwiązanie tego zadania przyczyni się również do dalszego umocnienia sojuszu klasy robotniczej z chłopstwem kolchozowym.

